

СЦЕНА ОСМАЯ.

Милордъ Бонфиль, послѣ Миледи Даври.

Бон. По добрѣ ще е да говоря съ Миледи Даври. Тя съ мое-то имя ще докаже на Кавалерина колко-то мисляхъ да му кажа азъ.

Мил. Милордъ имамъ ли дозволеніе да дойда ?

Бон. Дойди.

Мил. Обычашъ ли да ся разговориме днесъ?

Бон. Да, истина имамъ нужда да говоря днесъ съ тебе.

Мил. Видишъ ми ся смутенъ.

Бон. Да, съ правда.

Мил. Прощавамъ тя. Памела отъ кога-то промѣни состояніе, видися че иска да промѣни и правіе.

Бон. Коя причина имашъ за да я клеветишъ?

Мил. Кавалеринъ-атъ мя удостовѣри за всичко.

Бон. Кавалеринъ-атъ е несмысленъ.

Мил. Племенникъ мой не треба така да